

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراءکننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	قوه قضائیه	۱۴۰۰/۱۰/۲۹	اصلاحیه آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور رأی شماره ۲۵۴۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه شماره ۱۰۱۲/س/د - شماره ۱۳۹۹/۷/۷ سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور که متضمن تجویز سکونت در خانه‌های سازمانی پس از ۵ سال و حتی در غیرموارد خاص و همچنین متضمن تجویز سکونت در خانه‌های سازمانی پس از هشت سال است ابطال شد
۲	سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور	۱۴۰۰/۹/۲۳	رأی شماره ۲۵۴۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند ۲ دستورالعمل شماره ۱۴۰۰/۲/۵ - ۵/۵۴۰۸/۲۳۲ سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص تسری رأی شماره ۱۸۰۵-۱۸۰۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رأی که روند رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به اتمام نرسیده است به لحاظ اینکه بر مبنای ماده ۱۹۲ قانون مالیاتهای مستقیم منجر به تحمیل جریمه غیرقابل بخشش به مؤدیان خواهد شد با مبنای اصلی وضع ماده ۵۷ قانون یادشده که حمایت از مؤدیان است مغایر است در نتیجه ابطال شد
۳	سازمان امور مالیاتی کشور	۱۴۰۰/۹/۲۳	

۱- در بند ب (۶) ماده ۱ عبارت: «تحصیل علوم و فنون» پس از عبارت: «حرفه‌آموزی» در عنوان و متن اضافه می‌گردد.

۲- در بند (ش) ماده ۱ عبارت: «انجمن حمایت از زندانیان و خانواده‌های آنان» به «انجمن حمایت از زندانیان» تغییر می‌یابد.

۳- در ماده ۲ پس از عبارت: «اصول قانون اساسی» عبارت: «سیاست‌های کلی قضایی، مقررات» اضافه می‌گردد.

۴- در ماده ۶ واژه «قضایی» پس از «صاحب‌نظران» اضافه می‌گردد.

۵- عبارت زیر به انتهای ماده ۱۸ افزوده می‌شود:
«به تخلفات کارکنان این یگان، به جز موارد مذکور در این ماده، در هیأت رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان سازمان رسیدگی می‌شود.»

۶- واژه «مؤسسه» در بند (ث) ماده ۲۰ به «زندانی» تغییر می‌یابد.

۷- بند ث ماده ۲۳ به شرح زیر اصلاح می‌شود:
«ث - مسئول واحد اصلاح و تربیت و یا احد از مددکاران اجتماعی یا کارشناس فرهنگی مؤسسه به انتخاب وی»

۸- عبارت زیر به انتهای ماده ۲۵ اضافه می‌شود:
«در مؤسسه‌هایی که جمعیت کیفری آنها بیش از یک هزار نفر است، به ازای هر هزار نفر زندانی یک قاضی اجرا به صورت تمام وقت مستقر می‌شود.»

قوانین و مقررات عمومی

۱۴۰۰/۱۰/۲۹

شماره ۹۰۰۰/۷۲۹۷۷/۱۰۰

جناب آقای دکتر اکبرپور

رئیس محترم هیأت مدیره و مدیرعامل روزنامه رسمی کشور

تصویر اصلاحیه آیین‌نامه اجرایی شماره ۹۰۰۰/۷۲۸۰۷/۱۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۹ ریاست محترم قوه قضائیه در خصوص «آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور» جهت استحضار به پیوست ایفاد می‌گردد.

مدیرکل دبیرخانه قوه قضائیه - دکتر محسن محدث

اصلاحیه آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور در اجرای ماده ۹ قانون تبدیل شورای سرپرستی زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور به سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور و بنا به پیشنهاد وزیر دادگستری و رییس سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور، آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور، مصوب ۱۴۰۰/۲/۲۰، به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۹- جمله انتهایی ماده ۲۷ به شرح زیر اصلاح می‌شود:
«چنانچه تصمیم رییس مؤسسه مغایر با پیشنهاد سامانه سجازا باشد یا زندانی به تصمیم رییس مؤسسه اعتراض نماید، موضوع به شورای طبقه‌بندی ارجاع می‌شود».

۱۰- عبارت: «پزشک معتمد» در ماده ۵۵ به عبارت: «مسئول واحد بهداشت و درمان مؤسسه» تغییر می‌یابد.

۱۱- عبارت: «رییس مؤسسه و فرمانده یگان حفاظت و مسئول حفاظت و اطلاعات» در تبصره ۱ ماده ۶۷ به عبارت: «رییس مؤسسه، فرمانده یگان حفاظت، مسئول حفاظت و اطلاعات و قاضی ناظر زندان» اصلاح می‌شود.

۱۲- در ماده ۱۰۸ بعد از عبارت: «نسبت به زندانیان»، عبارت: «و همچنین برقراری هرگونه ارتباط غیر متعارف و خلاف شئون شغلی و روابط مالی تحت هر عنوان با زندانیان یا خانواده آنان» اضافه شود.

۱۳- عبارت: «و خانواده‌های آن‌ها» از ماده ۱۴۷ حذف شد.

۱۴- عبارت: زیر به انتهای ماده ۱۷۲ اضافه می‌شود:

«تا زمان اصلاح تشکیلات سازمان و تأمین نیروی انسانی لازم، مددکاران اجتماعی وظایف مددکاران قضایی را به عهده دارند.»

۱۵- ماده ۱۸۴ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

«ماده ۱۸۴- زندانیان زیر از شرکت در فرآیند اصلاحی رأی باز (اشتغال در مراکز حرفه‌آموزی و اشتغال یا خروج از مؤسسه) ممنوع هستند:

الف- زندانیان محکوم به مجازات سالب حیات و زندانیان دارای حالت خطرناک؛

ب- زندانیان مربوط به جرایم سرقت مسلحانه، قاچاق مسلحانه، اختلال در نظام اقتصادی کشور، تجاوز به عنف، دائرکردن مراکز فساد و فحشا، آدم‌ربایی، اسیدپاشی، جاسوسی و اقدام علیه امنیت داخلی و خارجی کشور که مجازات حبس آن‌ها درجه چهار و بالاتر باشد و همچنین محکومان جرایم مالی با وصف تعدد جرم و زندانیان دارای سابقه کیفری مؤثر، قبل از تحمل حداقل یک سوم میزان محکومیت.

پ- زندانیانی که حین تحمل حبس یا در ایام مرخصی و یا به هنگام اشتغال و حرفه‌آموزی، مرتکب جرم عمدی جدید (به استثنای جرایم تعزیری درجه هفت و هشت) و یا غیبت غیرموجه شوند، در نوبت اول شش‌ماه، در نوبت دوم، یک سال و در نوبت سوم دو سال از هرگونه حرفه‌آموزی و اشتغال در خارج از زندان محروم می‌شوند.

۱۶- کلیه واژه‌های «امتیاز» در ماده ۱۹۴ به واژه «نمره» تغییر می‌یابد.

۱۷- در ماده ۲۰۰ عبارت: «مواد ۱۹۴ و ۱۹۵» به عبارت: «مواد ۱۹۴، ۱۹۵ و ۱۹۷» تغییر می‌یابد.

۱۸- عبارت زیر به انتهای ماده ۲۰۲ اضافه می‌شود:

«در خصوص محکومانی که باقیمانده محکومیت آن‌ها کمتر از چهار ماه است به تشخیص قاضی اجرای احکام و با صدور یکی از قرارهای تأمین کیفری موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ت)، (ث)، (ج) و (چ) ماده ۲۱۷ قانون آیین دادرسی کیفری و در چارچوب مقررات قانونی به مرخصی اعزام می‌شوند.»

۱۹- عبارت: «یا بعد از آن» در مواد ۲۰۷ و ۲۰۸ پس از واژه «سوم» اضافه می‌شود.

۲۰- عبارت: «یا قاضی اجرا» در ماده ۲۱۲ پس از عبارت: «رییس مؤسسه» اضافه می‌شود.

۲۱- ماده ۲۱۸ و تبصره آن به شرح زیر اصلاح می‌شود:

«ماده ۲۱۸- ملاقات زندانی که دارای تابعیت خارجی است، با حضور نماینده حفاظت و اطلاعات مؤسسه و مترجم مورد اطمینان انجام می‌شود، مگر آن‌که مکالمه به زبان فارسی صورت پذیرد. مکالمه باید با صدای رسا باشد و چنانچه فرد ناظر موضوع مذاکره طرفین را بر خلاف مقررات تشخیص دهد، فوری به ملاقات پایان می‌دهد و موضوع را به رییس مؤسسه گزارش می‌کند. در صورت استفاده از مترجم، پرداخت دستمزد وی برعهده سازمان است.

تبصره- اجرای حکم ملاقات این ماده نسبت به تبعه خارجی (اعم از متهم و محکوم) در جرائم امنیتی منوط به اخذ نظر دادستان مرکز استان است.»

۲۲- عبارت: «طبق ماده ۲۴۵» در ماده ۲۴۰ به عبارت: «طبق ماده ۲۴۳» تغییر می‌یابد.

۲۳- عبارت: «جزای نقدی بدل از حبس» در ماده ۲۴۱ به عبارت: «حبس بدل از جزای نقدی» تغییر می‌یابد.

۲۴- در ماده ۲۴۳ عبارت: «و حسب مورد به دادستان یا رییس دادگستری» پس از عبارت: «هراتب به قاضی اجرا» اضافه می‌شود. همچنین، عبارت: «و حسب مورد به دادستان یا رییس دادگستری» پس از عبارت: «معاونت قضایی سازمان» اضافه می‌گردد.

رئیس قوه قضائیه - غلامحسین محسنی اژه

شماره ۰۰۰۱۰۹۰

۱۴۰۰/۱۰/۱۸

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۳۹۹/۷/۷ سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور که متضمن تجویز سکونت در خانه‌های سازمانی پس از ۵ سال و حتی در غیرموارد خاص و همچنین متضمن تجویز سکونت در خانه‌های سازمانی پس از هشت سال است ابطال شد. جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۹/۲۳ شماره دادنامه: ۲۵۴۲ شماره پرونده: ۰۰۰۱۰۹۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای رامین کربلائی امینی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۱۰۱۲/س/د - ۱۳۹۹/۷/۷

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال مصوبه شماره ۱۰۱۲/س/د -

۱۳۹۹/۷/۷ سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" با توجه به دلایل ذیل تقاضای ابطال مصوبه شماره ۱۰۱۲/س/د - ۱۳۹۹/۷/۷ سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور را دارم. اولاً: با استناد به نامه شماره ۱۳۹۹/۷/۲۳ - ۳۰۰۲/۱۶۴۱/۹۰۷۳ معاون دادستانی مینی بر لزوم تشکیل کمیسیون مربوطه در قانون ادامه استفاده ایثارگران در خانه‌های سازمانی، قانون ادامه استفاده ایثارگران در خانه‌های سازمانی سکونت طبق قانون می‌باشد. ثانیاً: با استناد به بند ۹ مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۹/۶/۱۹ ستاد ملی مبارزه با شیوع بیماری کرونا و تأکید مقام معظم رهبری بر لازم‌الاجرا بودن کلیه مصوبات آن ستاد که بر اساس آن نرخ اجاره بها تا میزان ۲۰٪ سال ماقبل برای استان البرز اعلام شده است. ثالثاً: با استناد به ماده ۹۶ قانون اجرای احکام مدنی و تبصره یک ذیل آن که در صورت محکومیت کارمند دستگاه فقط می‌تواند تا یک چهارم از حقوق کارکنان را کسر نماید نه کلیه حقوق و مزایای آنان را کسر نماید. رابعاً: طبق نامه شماره ۲۴/۴۶۸۳ کانون کارشناسان رسمی دادگستری استان البرز هیأت سه نفره، کرایه واحد مسکونی اینجانب مبلغ ۵/۳۵۵/۰۰۰ ریال تعیین شده است نه مبلغ پنج برابر آن. خامساً: با استناد به ماده ۴ آیین‌نامه شماره ۱۳۶۳/۱۱/۱۰۷۶۳۵۸ وزارت مسکن و شهرسازی، هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۳/۱۰/۱۹ بنا به پیشنهاد مشترک شماره ۱/۹۶۴۶ - ۱۳۶۳/۱۰/۱ وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد ماده ۲ قانون نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی مصوب ۱۳۴۶ ضمن الغای تصویب‌نامه شماره ۱۳۵۱۶ - ۱۳۶۲/۲/۱۸ هیأت وزیران و آیین‌نامه اصلاحی آن به شماره ۶۰۶۴۸ - ۱۳۶۲/۸/۱۲ آیین‌نامه مربوط به شرایط و طرز استفاده از خانه‌های سازمانی را به شرح زیر تصویب نمودند: ماده ۴- مبلغی که استفاده‌کننده از خانه سازمانی در ازای حق استفاده ماهانه با رعایت اصل محرومیت شهرها باید بپردازد به شرح جدول زیر تعیین می‌گردد مشروط بر اینکه از ۲۵٪ حقوق و مزایای کارمند بیشتر نباشد."

متن مقرر در مورد شکایت به شرح زیر است:
 " اداره کل منابع انسانی و پشتیبانی «صورتجلسه»

مشخصات جلسه	مکان جلسه: دفتر معاونت توسعه مدیریت و منابع	دستور جلسه
	زمان جلسه: سه شنبه	ساماندهی امور منازل مسکونی
	تاریخ جلسه: ۱۳۹۹/۷/۱	ساعت شروع: ۱۴
		ساعت خاتمه: ۱۵/۳۰

عنوان مصوبات
۱- مقرر گردید نسبت به اعلام مجدد اسامی ساکنین بالای ۱۰ سال جهت تخلیه از طریق مراجع قضایی توسط دفتر حقوقی پیگیری جدی معمول و گزارش آن را به صورت مستمر به کارگروه ساماندهی منازل مسکونی ارائه نمایند. (حداکثر تا پایان مهر ماه)
۲- مقرر شد مبلغ اجاره بها با توجه به تعرفه منطقه‌ای به ازای هر مترمربع مبلغ ۲۷۰/۰۰۰ ریال از مهر ماه سال جاری برای کلیه ساکنین بالای ۵ سال مرکز تربیت مربی و سهر کرج اعمال می‌شود.
۳- مقرر گردید نسبت به صدور ابلاغ تخلیه برای کلیه مدیران، معاونین و کلیه افرادی که پیش از مهلت قانونی در طول خدمت از منازل مسکونی استفاده نموده‌اند اقدام و ضمن اتخاذ مراتب قانونی جهت تخلیه، مقرر شد در بازه زمانی صدور ابلاغ تا تخلیه، اجاره بها معادل پنج برابر قیمت کارشناسی لحاظ گردد (در استان ها) و در شهر کرج مطابق بند ۲ لحاظ شود.
۴- مقرر گردید با توجه به درخواست تعدادی از همکاران ساکن در استان البرز که مدت ۳ سال اقامت داشته‌اند و با عنایت به دستور ریاست سازمان، با اخذ تعهد محضری سکونت نامبرداران به مدت یک سال تمدید شود

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر ریاست، حقوقی، روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان فنی و حرفه‌ای کشور به موجب لایحه شماره ۱۵۲۲۲-۱۴۰۰/۶/۱۵ توضیح داده است که:

" با مذاقه در مفاد دادخواست ارزی ملاحظه می‌فرمایند که استنادات شاکی جهت ابطال بند ۲ این مصوبه، آیین‌نامه خانه‌های سازمانی و قانون ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه‌های سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالثر شده‌اند، می‌باشد و تحقق این امر در حالیهست که خانه تحت تصرف ایشان در حکم خانه سازمانی نبوده تا آثار خانه‌های سازمانی بر آن مترتب باشد. با عنایت به اینکه میزان سکونت برای متصرفین نهایتاً ۵ سال تعریف و تعیین شده است، لذا این سازمان بر اساس بند ۲ مصوبه فوق مقرر نمود، در سال ۱۳۹۹ برای اشخاصی که بیش از ۵ سال از واحد مسکونی استفاده می‌نمایند بر اساس تعرفه منطقه‌ای از قرار هر مترمربع ۲۷۰/۰۰۰ ریال از مهر ماه بابت اجاره بها اخذ گردد که نحوه محاسبه بدین گونه بوده است، ۸۴/۵۱ مساحت واحد مسکونی در اختیار ایشان ضربدر ۲۷۰/۰۰۰ (قیمت منطقه‌ای) مساوی است با مبلغ ۲۲/۸۱۷/۷۰۰ ریال، نکته حائز اهمیت این است که با رویت وضعیت اجاره مسکن در کرج برابر جدول موصوف حداقل قیمت داخل شهرستان کرج کمتر از مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال به ازای هر مترمربع نمی‌باشد. با توجه به موقعیت واحد مسکونی در شمال کرج ملاحظه می‌گردد که اجاره بهای مصوبه دریافتی از نامبردار از حداقل قیمت در شهرستان کرج نیز کمتر می‌باشد.

حال فارغ از مراتب فوق در راستای رد خواسته ایشان معروض می‌دارد: اولاً - به موجب ماده واحده قانون ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالثر شده‌اند (مصوب سال ۱۳۶۸) به صراحت در آن قید گردیده (...همچنین افرادی که جانباز انقلاب اسلامی و یا جنگ تحمیلی بوده و از خانه‌های مذکور استفاده می‌کرده‌اند و شاغل بوده و... تا زمانی که کمیسیون مقرر در آیین‌نامه اجرایی این قانون مناسب تشخیص دهد، خانواده آنها مجاز به ادامه سکونت در خانه‌های سازمانی می‌باشند. ثانیاً - متعاقب آن آیین‌نامه اجرایی ماده واحده قانون ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه‌های سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالثر شده‌اند، (مصوب سال ۷۱) در ماده واحده قانون موصوف نیز تصریحاً قید گردیده «ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه‌های سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالثر شده» که از عنوان تصریحی قانون فوق کاملاً مبرهن است که قانون صدرالاشعار مشمول و ناظر به افراد و خانواده افرادی می‌باشد که قبل از شهید شدن، جانباز شدن، اسیر و مفقودالثر شدن ساکن در خانه‌های سازمانی دستگاه مربوطه بوده‌اند و سپس به درجه رفیع شهادت و یا مقام والای جانبازی، اسیر و مفقودالثر رسیده باشند. بر این اساس لازم به ذکر است کلیه افراد خانواده شهید، آزاده و ایثارگر از جمله آقای رامین کربلایی امینی ساکن در واحدهای مرکز تربیت مربی کرج متعلق به این سازمان بعد از کسب مقام جانبازی یا ایثارگری، کارمند این سازمان شده و سپس به واسطه کارمند بودن در

سازمان، ساکن در واحدهای مسکونی این سازمان گردیده‌اند که اولین قرارداد ایشان در سال ۱۳۷۹ مؤید این مطلب است. مجدداً تأکید می‌نماید بر فرض تلقی نمودن واحد تحت تصرف ایشان، در حکم خانه سازمانی، بر اساس بند (ب) ماده ۴ قانون فوق‌الذکر مصوب سال ۱۳۷۱ مهلت استفاده جانبازان از خانه سازمانی ۵ سال لحاظ گردیده که مدت استفاده ایشان تا این تاریخ بیش از ۲۰ سال می‌باشد. (چهار برابر مدت قانونی و برخلاف قانون از واحد مسکونی این سازمان استفاده نموده است) و صرفاً جانبازان ۷۰ درصد و به بالا و نیز خانواده معظم شهدا و آزادگان تا زمان خانه دار شدن می‌توانند از خانه سازمانی استفاده نمایند که ایشان حتی جز این گروه نمی‌باشند. چرا که با توجه به استعلام به عمل آمده از اداره ثبت اسناد و املاک تهران (حوزه ثبت ملک شهر آراء تهران) نامبردار دارای منزل مسکونی به مساحت ۱۴۷ مترمربع بوده که تأییدی بر مراتب صدرالاشعار می‌باشد و این در حالی است که سکونت در واحد مسکونی با داشتن منزل شخصی برخلاف قانون بوده و فاقد توجیه منطقی و قانونی و شرعی می‌باشد. تشکیل کمیسیون مورد درخواست ایشان مطابق ماده ۱ آیین‌نامه فوق‌الذکر مشمول افرادی که در زمان جانباز شدن ساکن خانه سازمانی بوده‌اند، می‌باشد و نیز این موضوع مطابق تبصره ۱ آیین‌نامه مصوب ۱۳۶۳/۱۰/۱۹ که اعلام داشته تقسیم و تعیین سهمیه خانه سازمانی که از محل اعتبارات خاص وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی یا وابسته احداث می‌شود با وزیر مربوطه یا نماینده تام‌الاختیار وی می‌باشد و نامبردار از بدو امر مشمول قانون و آیین‌نامه موصوف نبوده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۹/۲۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

براساس ماده ۲ قانون نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی مصوب ۱۳۴۶/۳/۱۶: «شرایط و طرز استفاده از خانه‌های سازمانی و مبلغی که استفاده‌کننده باید بپردازد و همچنین ترتیب تخلیه آن به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون از طرف وزارت دارایی و وزارت آبادانی و مسکن تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید» و به موجب ماده ۳ آیین‌نامه مربوط به شرایط و طرز استفاده از خانه‌های سازمانی مصوب جلسه مورخ ۱۳۶۳/۱۰/۱۹ هیأت وزیران: «حداکثر مدت استفاده از خانه‌های سازمانی پنج سال است و پس از پایان مدت مذکور ظرف ۳ ماه از تاریخ ابلاغ سازمان متبوع، استفاده‌کننده ملزم به تخلیه می‌باشد، مگر اینکه متقاضی واجد شرایط وجود نداشته باشد که در این صورت نیز در هر زمان که متقاضی واجد شرایط مراجعه نماید، استفاده‌کننده از خانه سازمانی ظرف مهلت مذکور ملزم به تخلیه می‌باشد و همچنین در موارد خاصی که به تشخیص رئیس سازمان استفاده‌کننده در محل و تأیید استاندار تمدید مهلت استفاده از خانه سازمانی ضروری باشد، مهلت مذکور فقط برای یک بار به مدت ۳ سال قابل تمدید است.» بنا به مراتب فوق، مصوبه شماره ۱۰۱۲/س/د - ۱۳۹۹/۷/۷ سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور که متضمن تجویز سکونت پس از ۵ سال در خانه‌های سازمانی است، خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود. رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - حکمتعلی مظفری

شماره ۰۰۰۱۱۷۸

۱۴۰۰/۱۰/۱۸

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۵۴۳ مورخ ۱۴۰۰/۹/۲۳ با موضوع: «بند ۲ دستورالعمل شماره ۱۴۰۰/۲/۵ - ۵/۴۰۸/۲۳۲ سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص تسری رأی شماره ۱۸۰۴-۱۸۰۵ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رأی که روند رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به اتمام نرسیده است به لحاظ اینکه بر مبنای ماده ۱۹۲ قانون مالیاتهای مستقیم منجر به تحمیل جریمه غیرقابل بخشش به مؤدیان خواهد شد با مبنای اصلی وضع ماده ۵۷ قانون یادشده که حمایت از مؤدیان است مغایر است در نتیجه ابطال شد.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - بدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۹/۲۳ شماره دادنامه: ۲۵۴۳ شماره پرونده: ۰۰۰۱۱۷۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای ضیاءالدین موسوی جراحی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲ د/۵۴۰۸/۲۳۲ - ۱۴۰۰/۲/۵ سازمان امور مالیاتی کشور

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲ د/۵۴۰۸/۲۳۲ - ۱۴۰۰/۲/۵ سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" معاونت دفتر فنی و حقوقی در بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲ د/۵۴۰۸/۲۳۲ - ۱۴۰۰/۲/۵ به استناد نظریه شماره ۹۰۰۰/۲۳۰/۲۳۳/۲۰۰ - ۱۳۹۷/۷/۲۱ معاون حقوقی، پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری اعطای معافیت ماده ۵۷ را به مودیانی که در مراحل حسابرسی یا رسیدگی می‌باشند فاقد وجاهت قانونی دانسته ضمن اعتراض به عرض آن مقام قضایی می‌رساند: در دادنامه شماره ۱۸۰۴ - ۱۸۰۵ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور که بر اساس آن اعلام شده است که برای تسلیم اظهارنامه موضوع ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم موعودی تعیین نشده، مغایر با ماده ۸۰ قانون مالیاتهای مستقیم و خارج از اختیار شناخته شده و نظر به اینکه در رأی مذکور موجبات خلاف شرع بودن بخشنامه موجود نمی‌باشد لذا اثر ابطال مصوبه از تاریخ صدور رأی می‌باشد و با توجه به گذشت مهلت تسلیم اظهارنامه‌های عملکرد ۱۳۹۸ به قبل عملاً امکان تسری رأی بر مودیان مشمول عملکرد ۱۳۹۹ به بعد بوده و مودیان سنوات قبل نسبت به اجرای دادنامه امکان احقاق حق ندارند. همچنین نظر به اینکه به موجب ماده ۵۰ آیین‌نامه ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم در اجرای مقررات ماده ۲۱۹ قانون کلیه بخشنامه‌ها، دستورالعملها و رویه‌های اجرایی که توسط سازمان جهت اجرای قانون مقرر می‌شود برای کلیه واحدهای تابعه سازمان، مأموران مالیاتی و مودیان لازم‌الاتباع بوده و مودیان تا تاریخ ابلاغ دادنامه موصوف تابع دستورالعمل‌های سازمان بوده و به دلیل این تابعیت محدودیتی در ابراز شمولیت ماده ۵۷ نداشته‌اند، لذا موارد ذیل در نقض بند ۲ دستورالعمل موصوفه به استحضار می‌رسد.

اولاً: با توجه به عدم ذکر صریح موعود در تسلیم اظهارنامه در ماده ۵۷ در قانون مالیاتهای مستقیم و تأکید سازمان امور مالیاتی بر تسلیم فرم اظهارنامه بدون محدودیت موعود و تطویل رسیدگی توسط سازمان امور مالیاتی عدم پذیرش ابراز مودی در مواعد بعد از اظهارنامه و در مراحل رسیدگی موجبات تضییع حقوق مودیانی را می‌نماید که در زمان خود از قوانین و بخشنامه‌های مذکور تابعیت نموده‌اند لیکن به دلیل عدم قطعیت مشمول دستورالعمل جدید تشخیص داده شده و از معافیت حقه محروم شده‌اند.

ثانیاً: مراحل رسیدگی به درآمد مشمول مالیات پرونده مستغلات فارغ از بحث وجود یا عدم وجود درآمد مذکور در ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم بوده و عملاً در قانون مالیاتهای مستقیم حقوقی بر رسیدگی به ماده ۵۷ در مراحل رسیدگی به درآمد مشمول مالیات قبل از اثبات خلاف واقع بودن اظهار مودی ایجاد نشده و در خصوص ماده ۵۷ فقط ادارات امور مالیاتی در صورت اثبات خلاف واقع بودن اظهار مودی حق مطالبه اصل و جریمه موصوف را دارند لذا پرونده‌های در دست رسیدگی در خصوص درآمد مشمول مالیات و سایر ارتباط موضوعی با مورد ابطال شده نداشته و پرونده در خصوص اعطای معافیت ماده ۵۷ مراحل ابطال شده را طی نموده است و به دلیل عدم امکان فرصت به مودی جهت ارسال اظهارنامه سنوات قبل طی دادنامه موصوف حکم نظریه معاونت حقوقی پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری در مورد فوق امکان‌پذیر نمی‌باشد.

ثالثاً: چنانچه اجرای رأی دیوان مستند به نظریه فوق شده عملاً با توجه به باز بودن انتهای ابراز مودی مبنی بر عدم وجود درآمد در سال موصوف تا زمان اثبات خلاف واقع بودن اظهار مودی کلیه اظهارنامه‌های اخذ شده از مودیان فعلاً در حالت عدم قطعیت می‌باشد و صدور برگ قطعی با توجه به انتهای متن ماده «در صورتی که ثابت شود اظهار نامه مودی خلاف واقع است مالیات متعلق به اضافه یک برابر آن به عنوان جریمه وصول خواهد شد» عملاً حکایت از قطعیت و ختم پرونده نیست. لذا استناد به نظریه فوق در مورد بخشی از مودیان اجحاف به ایشان می‌باشد.

متن مقرر در مورد شکایت به شرح زیر است:

" جناب آقای شریفی

مدیرکل محترم امور مالیاتی استان آذربایجان شرقی

با سلام و احترام

بازگشت به نامه شماره ۳۷۳/۷۰۳۰/۱۰۵/۵ - ۱۳۹۹/۱۲/۲۷ در خصوص «ابهامات مطرحه پیرامون مقررات ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم» به آگاهی می‌رساند: بر اساس نظریه شماره ۲۰۰/۲۳۳/۲۳۰/۹۰۰۰ - ۱۳۹۷/۷/۲۱ معاون حقوقی، پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری در خصوص چگونگی اثر آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بر پرونده‌های مطرح در مراحل حسابرسی، تشخیص و دادرسی مالیاتی که مراتب طی بخشنامه شماره ۱۱۵/۹۷/۲۳۰ - ۱۳۹۷/۸/۱۴ ابلاغ گردیده چنانچه حسابرسی یا رسیدگی به اعتراض مالیاتی قطعی و در زمان حاکمیت مصوبه سابق تمام مراحل قانونی را طی کرده باشد مشمول رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیست و باید برابر مصوبه سابق عمل گردد. لیکن چنانچه مراحل حسابرسی و رسیدگی به اعتراض مالیاتی پایان نیافته باشد و پرونده در جریان باشد استناد به مصوبه سابق که به موجب رأی هیأت عمومی دیوان باطل گردیده است فاقد وجاهت قانونی است. بدیهی است اجرای این بند بایستی با رعایت سایر مقررات صورت پذیرد. بنابراین با عنایت به موارد فوق معافیت مالیاتی موضوع ماده ۵۷ قانون موصوف با رعایت قوانین و مقررات مربوطه صرفاً در خصوص مودیانی که اظهارنامه موضوع ماده اخیرالذکر را در موعود مقرر قانونی تسلیم نموده‌اند قابل اعمال می‌باشد.

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی سازمان امور مالیاتی به موجب لایحه شماره ۴۷۳۳/۴۱۲/۲ - ۱۴۰۰/۵/۴ توضیح داده است که:

" ۱- نامه مورد شکایت در پاسخ به استعلام اداره امور مالیاتی استان آذربایجان شرقی تهیه گردیده و چگونگی مراحل دادرسی مالیاتی را بیان کرده است، از این روی بخشنامه تلقی نمی‌شود تا قابلیت رسیدگی و ابطال را وفق مفاد بند ۱ ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری داشته باشد.

۲- استناد دفتر فنی و مدیریت ریسک مالیاتی در پاسخ به استعلام اداره امور مالیاتی نظریه کمیسیون اقتصادی، اراضی و شهرسازی وقت دیوان عدالت اداری بوده که به موجب نامه شماره ۲۰۰/۲۳۳/۲۳۰/۹۰۰۰ - ۱۳۹۷/۷/۲۱ معاون حقوقی، پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری به سازمان امور مالیاتی واصل گردیده و چگونگی اثر آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری را در پرونده‌های مطرح در مراحل حسابرسی، تشخیص و دادرسی مالیاتی بیان کرده است. لذا دفتر یاد شده صرفاً آنچه کمیسیون یاد شده درباره اثر ابطال آراء دیوان اظهار نموده را بیان کرده و خروج موضوعی از نظریه مذکور نداشته است. علیهذا با عنایت به موارد پیش گفته خواسته مشارالیه فاقد وجاهت قانونی است تقاضای رسیدگی و رد شکایت شاکی را دارد."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۲۳/۹/۱۴۰۰ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با عنایت به اینکه اقدامات مؤدیان در خصوص چگونگی تسلیم اظهارنامه موضوع ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم براساس مفاد بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ سازمان امور مالیاتی صورت گرفته و این بخشنامه به موجب دادنامه شماره ۱۸۰۵ - ۱۸۰۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال شده و حکم مقرر در ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نیز در خصوص تسری اثر ابطال به زمان صدور مقرر نسبت به آن اعمال نشده است، بنابراین تا قبل از تاریخ صدور رأی مذکور اظهارنامه‌هایی که در راستای اجرای بخشنامه صدرالاشاره تسلیم شده‌اند (اعم از آنکه رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به عمل آمده یا نیامده باشد) از شمول مفاد رأی شماره ۱۸۰۵ - ۱۸۰۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری خارج هستند و قابل تسری دانستن مفاد رأی مذکور هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رأی که روند رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به اتمام نرسیده است، با توجه به اینکه بر مبنای ماده ۱۹۲ قانون مالیاتهای مستقیم منجر به تحمیل جریمه غیرقابل بخشش به مؤدیان خواهد شد، با مبنای اصلی وضع ماده ۵۷ قانون یادشده که حمایت از مؤدیان است، مغایرت دارد و بنابراین بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲ - ۵۴۰۸/۲۳۲ سازمان امور مالیاتی کشور که متضمن این حکم است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - حکمتعلی مظفری